

יה: עין משפט נין מצוה

קלף א ב מו" פ"א ה"ג
שמיטה הל"ז וע"י
כ"ח יב"ט ע"ס הל"כ
כ"ח ע"ג כ"ב ע"כ ע"ד
ס"מ כ ט"ק פ' :

שיטה מקובצת

6] משום הקפת הרוב
אמר נמי רובא ע"ל:
3] כי לרוב ושמאל
(ב) דקמיל דע"מ
משאר טעמיה: [ד] ועוד
סוף ברייתא מאי קמיתבי
לחוד דא:

רבינו גרשום

פ"ו רובא כשרה: ובשאר
טבעת לא אמר והתנאי
א"ר יוסי ב"ר יהודה
כ"ו: כלומר ושמאל בשאר
טבעות וש"ר בה מלא
החוט על פני רובא
שחטתיה כשרה: ומגורמת
כ"ו: כלומר כשרה: ומגורמת
כ"ו: כלומר כשרה: ומגורמת
כ"ו: כלומר כשרה: ומגורמת

לפי האי שיטתו משמע דחומרי מקום
שהלך לשם עומין עליו אע"ג דדעתו
לחזור ואי אפשר לומר כן דרב אשי
גופיה דמטי הכא מוקי לה כפרק
מקום שנהגו (פסחים דף ט"ז.) באין
דעתו לחזור גבי רבה בר רב הונא
דלכל דליפתיה ואין לחוש דמאי
דקמיה לגדין דלעולם עומין עליו
דחומרי מקום שדעתו להיות ע"ס אי
נמי מ"ה שמתלק ב"ה דעתו לחזור
לאין דעתו ה"מ מילי מנבל לא"י ומאריך
ישראל לנבל שהולכים אחר מקום
שדעתו לישאר ע"ס אלא מנבל לנבל
ומא"י לא"י ונתנו ש"ל חומרי מקום
שיצא משם וחומרי מקום שהלך לשם
בין דעתו לחזור בין אין דעתו לחזור:

אז דבא פגע ויא נגע פי'
בנקודתם שחט למטה מן החיטי
וקשה דא"כ הוה ליה למימר תיקו
דהא רב פפא דאמר שיר בחיטי
כשרה מתה נפשו פליג אדריב פפי
דהא אפי' פגע ונגע ומשיר וכל שכן
פגע ולא נגע ועוד כיון דלחא לפלוגי
לא הוה ליה למימר איתמר אלף
רב

קאימנא קמיה דר' חייה בריה דרב אויב
לרב אשי אמר לי רב שמון כסבורא
בחיטי כשרה מר בר רב אשי אמר
לרב אשי אמר לי רב שמון כסבורא
בחיטי כשרה מר בר רב אשי אמר
לרב אשי אמר לי רב שמון כסבורא
בחיטי כשרה מר בר רב אשי אמר

בחיטי כשרה מר בר רב אשי אמר
לרב אשי אמר לי רב שמון כסבורא
בחיטי כשרה מר בר רב אשי אמר
לרב אשי אמר לי רב שמון כסבורא
בחיטי כשרה מר בר רב אשי אמר
לרב אשי אמר לי רב שמון כסבורא
בחיטי כשרה מר בר רב אשי אמר

לרב אשי אמר לי רב שמון כסבורא
בחיטי כשרה מר בר רב אשי אמר
לרב אשי אמר לי רב שמון כסבורא
בחיטי כשרה מר בר רב אשי אמר
לרב אשי אמר לי רב שמון כסבורא
בחיטי כשרה מר בר רב אשי אמר
לרב אשי אמר לי רב שמון כסבורא
בחיטי כשרה מר בר רב אשי אמר

לרב אשי אמר לי רב שמון כסבורא
בחיטי כשרה מר בר רב אשי אמר
לרב אשי אמר לי רב שמון כסבורא
בחיטי כשרה מר בר רב אשי אמר
לרב אשי אמר לי רב שמון כסבורא
בחיטי כשרה מר בר רב אשי אמר
לרב אשי אמר לי רב שמון כסבורא
בחיטי כשרה מר בר רב אשי אמר

לרב אשי אמר לי רב שמון כסבורא
בחיטי כשרה מר בר רב אשי אמר
לרב אשי אמר לי רב שמון כסבורא
בחיטי כשרה מר בר רב אשי אמר
לרב אשי אמר לי רב שמון כסבורא
בחיטי כשרה מר בר רב אשי אמר
לרב אשי אמר לי רב שמון כסבורא
בחיטי כשרה מר בר רב אשי אמר

לרב אשי אמר לי רב שמון כסבורא
בחיטי כשרה מר בר רב אשי אמר
לרב אשי אמר לי רב שמון כסבורא
בחיטי כשרה מר בר רב אשי אמר
לרב אשי אמר לי רב שמון כסבורא
בחיטי כשרה מר בר רב אשי אמר
לרב אשי אמר לי רב שמון כסבורא
בחיטי כשרה מר בר רב אשי אמר

לרב אשי אמר לי רב שמון כסבורא
בחיטי כשרה מר בר רב אשי אמר
לרב אשי אמר לי רב שמון כסבורא
בחיטי כשרה מר בר רב אשי אמר
לרב אשי אמר לי רב שמון כסבורא
בחיטי כשרה מר בר רב אשי אמר
לרב אשי אמר לי רב שמון כסבורא
בחיטי כשרה מר בר רב אשי אמר

לרב אשי אמר לי רב שמון כסבורא
בחיטי כשרה מר בר רב אשי אמר
לרב אשי אמר לי רב שמון כסבורא
בחיטי כשרה מר בר רב אשי אמר
לרב אשי אמר לי רב שמון כסבורא
בחיטי כשרה מר בר רב אשי אמר
לרב אשי אמר לי רב שמון כסבורא
בחיטי כשרה מר בר רב אשי אמר

הכל שוחטין פרק ראשון חולין

י"ב ח' ב"ר רבי חייה מבו" ע"מא גמיר. כלומר לא שמעה מרז
ושמואל ומה שאין אולנין אומר במקומו חומרל עלמל
היא ולא על פי רב ושמאל ופריך וליה ליה לרבי זירא כו' דנהי
דלח אחר רב ושמואל מ"ה היה אסור כיון שנהגו במקומו אסור:

השוחט בשאר טבעות אע"פ שאין מקיפות
את כל הקנה הואיל ומקיפות את רוב הקנה
שחיטתו כשרה (ו) ומגורמת פסולה י"ה ע"ד רבי
חנינא בן אנטיגנוס על מגורמת שהיא כשרה
אמר רב יוסף רבי יוסי בר יהודה תרתי קאמר
רב ושמאל סברי כוותיה בחדא (ז) ופלוגי עליה
בחדא והא לא אמר קאמרי הכי קאמר הלכה
כמותו בטבעת הגדולה ואין הלכה כמותו
בשאר טבעות כי סליק רבי זירא אבל מגורמת
דרב ושמאל אמרי ליה לאו מאתריה דרב
ושמואל את אמר לחו מאן אמרה יוסף בר
חייה יוסף בר חייה מבו" ע"מא גמיר שמוע
רב יוסף אקיפד אמר אנא מבו" ע"מא גמיר
גמירנא אנא מרב יהודה גמירנא דאפי' ספיקא
דגברי גרים (ח) דאמר רב יהודה אמר ר' ירמיה
בר אבא ספק משמיה דרב ספק משמיה
דשמאל שלשה מתירין את הבכור במקום
שאין מומחה ור' זירא לית ליה (ט) ונתנין עליו
חומרי המקום שיצא משם וחומרי המקום
שהלך לשם (י) אמר אביי הני מילי מבל
מארץ ישראל לארץ ישראל אי נמי
ישראל כיון דאנן כייפינן להו עבדינן כוותיהו.

רב אשי אמר אפילו תימא מנבל לארץ
ישראל הני מילי היכא דדעתו לחזור ר' זירא
אין דעתו לחזור הוה אמר ליה אביי לרב
יוסף והא רבנן דאתו ממחוזא אמרי (כ) אמר
רבי זירא משמיה דרב נחמן מגורמת כשרה
אל"ל (כ"א) נהרא נהרא ופשטיה רבי שמעון בן
לקיש אבשר בחודא דכובעא קרי עליה רבי
יוחנן גיסא גיסא אמר רב פפי משמיה דרבא
פגע בחיטי טרפה איבעיא להו פגע ונגע בהן
דבתיב וייפגע בו וימית או דלמא פגע ולא
נגע דבתיב? וייפגעו בו מלאכי אלהים איתמר
אמר רב פפא משמיה דרבא שיר בחיטי
כשרה אמר רב אמימר בר מר ינוקא הוה
והלבחת

כל חלה הקנה והגרים מודה שהיא פסולה גזירה רוב הקנה
לה ועוד מפרין מאי קמוחי לה דהא לא קמי צה הגרמה כלל ואי צה הגרים מוקמת לה אמאי תלי טעמא צהאולי ומקיפין את רוב הקנה
הקפה דידיהו מאי אהינא הא בתר חמיכה רוב הקנה אולנין. ולשון ראשון י"ל ואין כאן מכשול להחליף ההלכה דהא לית הלכתא ככולהו אלף
כרבי חננה בן אנטיגנוס: שחטת בתוך שאר הטבעות דחשבי ליה אינהו הגרמה דלמתי שאר הטבעות לאו מקום
שחטיה ניהו וכל שלל במקום שחטיה קרי הגרמה כדלמריין לקמן ודף י"ט.) הגרים שלש ושחט שלש אלמא מחלת שחטיה שהיא שלל
במקומה קרי הגרמה ועדין אין כאן הטיה: מאן אמר. להא מילתא משמיה דרב ושמאל אמרו לו יוסף בר חייה אמרה דתריך לעיל דרב
ושמואל סברי להו כוותיה בחדא כו' דהיינו רב יוסף דכולה ה"ש: מכויל עלמא גמיר. ושחט שמע דבר מפי אחד שלל דקרק בדברים
כמו שנאמרו: דאפילו ספיקו דגברי גרים. כשהיו אומרים לו שמועה והאומרה לו שחט ממי שמעה היה שונה רב יהודה בשמועתו קבלתיה
מפי פלוגי וספק היה בידו אי מפלוגי קבלה או מפלוגי קבלה דאמר רב יהודה אמר ל' ר' ירמיה ספק משמיה דרב ספק כו': שלשה.

הדיעות: מסירין אם הכבור. לישחט במדינה צדוק מבוזר וגלוי לכל שהוא מוס דק"ל בכסרות (דף כ"ח.) דאפילו מוס הגלוי תריך להראות
למכס דתנתן השוחט את הכבור ואח"כ הראה את מומו ר"מ אומר הואיל ושחט שלל על פי מומחה אסור ואוקימנא בתומין שבגוף ואע"פ
שאין משנתין כמסתם ב"ה באין לדין (דף ט"ז.) ליה ליה כו'. תמיה והא מתני' היא בפסחים במקום שנהגו (דף ט"ז.) מנבל לנבל. שס
המדנה בכל ובה מקומות הרבה: דכיון דאנן כייפינן להו. לבני ארץ ישראל לקידוש החדש ולעבור שנה כדלמריין בשמעתא בתר הדוריות
(דף י"ד.) ולדין קנסות שאין סמיכה בצבל: עבדינן כוסייהו. כי אולנין צבייהו ואין לנו זריצין לחלוק כבוד לתקומתו ובא"י הוה אלני ליה:
הא רבנן דאמו מחוזא אמרי אמר רבי זירא משמיה דרב נחמן מגורמת. דרב ושמאל כשרה ואנו מנבל נהיגין ציה אסורא: נהרא
נהרא ופשטיה. כל הנה מתפשט במקום שהוא רביל שם כלומר כל מקום הולך אחר מהגהו איז דוכתא בצבל דנהיגו כרב ושמאל ואיז
דוכתא דלא נהיגו כוותיהו: בחודא דכובעא. כמין כובע יש למעלה מן הקנה ככובע על הראש ואין זה אותו בשר קאן שנופל ע"פ הקנה
לעכב את הקנה אלף כמין כובע ממש הוא עשוי ומאחלעשוי ולמעלה הולך וכלה ועשה הדוד כמין קולמוסי) שקורין ה"ש ואותו שיפוי נקרא
שיפוי כובע. כחודא כולעונו של כובע נגנו: גיסא גיסא. הגם כולומר יותר מדאי הכשרת דלין כשר אפי' לרי מנינא אלף ממקום שמחידו
מתחיל לעלות: חיטי. גלג"ץ דומין לחיטין ומוחין על הקנה אלף הכובע: פגע ולא נגע. אלף סמוך להם מאד חתך: שיר בחיטי. הניח
מקלף לנף הראש ומקלף לנף הקנה כגון שחטו דהיינו פגע ונגע: ה"ג מר בר רב אשי אמר פגע בחיטי כשרה שיר בחיטי טרפה:
והלבחת

כל חלה הקנה והגרים מודה שהיא פסולה גזירה רוב הקנה
לה ועוד מפרין מאי קמוחי לה דהא לא קמי צה הגרמה כלל ואי צה הגרים מוקמת לה אמאי תלי טעמא צהאולי ומקיפין את רוב הקנה
הקפה דידיהו מאי אהינא הא בתר חמיכה רוב הקנה אולנין. ולשון ראשון י"ל ואין כאן מכשול להחליף ההלכה דהא לית הלכתא ככולהו אלף
כרבי חננה בן אנטיגנוס: שחטת בתוך שאר הטבעות דחשבי ליה אינהו הגרמה דלמתי שאר הטבעות לאו מקום
שחטיה ניהו וכל שלל במקום שחטיה קרי הגרמה כדלמריין לקמן ודף י"ט.) הגרים שלש ושחט שלש אלמא מחלת שחטיה שהיא שלל
במקומה קרי הגרמה ועדין אין כאן הטיה: מאן אמר. להא מילתא משמיה דרב ושמאל אמרו לו יוסף בר חייה אמרה דתריך לעיל דרב
ושמואל סברי להו כוותיה בחדא כו' דהיינו רב יוסף דכולה ה"ש: מכויל עלמא גמיר. ושחט שמע דבר מפי אחד שלל דקרק בדברים
כמו שנאמרו: דאפילו ספיקו דגברי גרים. כשהיו אומרים לו שמועה והאומרה לו שחט ממי שמעה היה שונה רב יהודה בשמועתו קבלתיה
מפי פלוגי וספק היה בידו אי מפלוגי קבלה או מפלוגי קבלה דאמר רב יהודה אמר ל' ר' ירמיה ספק משמיה דרב ספק כו': שלשה.

הדיעות: מסירין אם הכבור. לישחט במדינה צדוק מבוזר וגלוי לכל שהוא מוס דק"ל בכסרות (דף כ"ח.) דאפילו מוס הגלוי תריך להראות
למכס דתנתן השוחט את הכבור ואח"כ הראה את מומו ר"מ אומר הואיל ושחט שלל על פי מומחה אסור ואוקימנא בתומין שבגוף ואע"פ
שאין משנתין כמסתם ב"ה באין לדין (דף ט"ז.) ליה ליה כו'. תמיה והא מתני' היא בפסחים במקום שנהגו (דף ט"ז.) מנבל לנבל. שס
המדנה בכל ובה מקומות הרבה: דכיון דאנן כייפינן להו. לבני ארץ ישראל לקידוש החדש ולעבור שנה כדלמריין בשמעתא בתר הדוריות
(דף י"ד.) ולדין קנסות שאין סמיכה בצבל: עבדינן כוסייהו. כי אולנין צבייהו ואין לנו זריצין לחלוק כבוד לתקומתו ובא"י הוה אלני ליה:
הא רבנן דאמו מחוזא אמרי אמר רבי זירא משמיה דרב נחמן מגורמת. דרב ושמאל כשרה ואנו מנבל נהיגין ציה אסורא: נהרא
נהרא ופשטיה. כל הנה מתפשט במקום שהוא רביל שם כלומר כל מקום הולך אחר מהגהו איז דוכתא בצבל דנהיגו כרב ושמאל ואיז
דוכתא דלא נהיגו כוותיהו: בחודא דכובעא. כמין כובע יש למעלה מן הקנה ככובע על הראש ואין זה אותו בשר קאן שנופל ע"פ הקנה
לעכב את הקנה אלף כמין כובע ממש הוא עשוי ומאחלעשוי ולמעלה הולך וכלה ועשה הדוד כמין קולמוסי) שקורין ה"ש ואותו שיפוי נקרא
שיפוי כובע. כחודא כולעונו של כובע נגנו: גיסא גיסא. הגם כולומר יותר מדאי הכשרת דלין כשר אפי' לרי מנינא אלף ממקום שמחידו
מתחיל לעלות: חיטי. גלג"ץ דומין לחיטין ומוחין על הקנה אלף הכובע: פגע ולא נגע. אלף סמוך להם מאד חתך: שיר בחיטי. הניח
מקלף לנף הראש ומקלף לנף הקנה כגון שחטו דהיינו פגע ונגע: ה"ג מר בר רב אשי אמר פגע בחיטי כשרה שיר בחיטי טרפה:
והלבחת

כל חלה הקנה והגרים מודה שהיא פסולה גזירה רוב הקנה
לה ועוד מפרין מאי קמוחי לה דהא לא קמי צה הגרמה כלל ואי צה הגרים מוקמת לה אמאי תלי טעמא צהאולי ומקיפין את רוב הקנה
הקפה דידיהו מאי אהינא הא בתר חמיכה רוב הקנה אולנין. ולשון ראשון י"ל ואין כאן מכשול להחליף ההלכה דהא לית הלכתא ככולהו אלף
כרבי חננה בן אנטיגנוס: שחטת בתוך שאר הטבעות דחשבי ליה אינהו הגרמה דלמתי שאר הטבעות לאו מקום
שחטיה ניהו וכל שלל במקום שחטיה קרי הגרמה כדלמריין לקמן ודף י"ט.) הגרים שלש ושחט שלש אלמא מחלת שחטיה שהיא שלל
במקומה קרי הגרמה ועדין אין כאן הטיה: מאן אמר. להא מילתא משמיה דרב ושמאל אמרו לו יוסף בר חייה אמרה דתריך לעיל דרב
ושמואל סברי להו כוותיה בחדא כו' דהיינו רב יוסף דכולה ה"ש: מכויל עלמא גמיר. ושחט שמע דבר מפי אחד שלל דקרק בדברים
כמו שנאמרו: דאפילו ספיקו דגברי גרים. כשהיו אומרים לו שמועה והאומרה לו שחט ממי שמעה היה שונה רב יהודה בשמועתו קבלתיה
מפי פלוגי וספק היה בידו אי מפלוגי קבלה או מפלוגי קבלה דאמר רב יהודה אמר ל' ר' ירמיה ספק משמיה דרב ספק כו': שלשה.

הדיעות: מסירין אם הכבור. לישחט במדינה צדוק מבוזר וגלוי לכל שהוא מוס דק"ל בכסרות (דף כ"ח.) דאפילו מוס הגלוי תריך להראות
למכס דתנתן השוחט את הכבור ואח"כ הראה את מומו ר"מ אומר הואיל ושחט שלל על פי מומחה אסור ואוקימנא בתומין שבגוף ואע"פ
שאין משנתין כמסתם ב"ה באין לדין (דף ט"ז.) ליה ליה כו'. תמיה והא מתני' היא בפסחים במקום שנהגו (דף ט"ז.) מנבל לנבל. שס
המדנה בכל ובה מקומות הרבה: דכיון דאנן כייפינן להו. לבני ארץ ישראל לקידוש החדש ולעבור שנה כדלמריין בשמעתא בתר הדוריות
(דף י"ד.) ולדין קנסות שאין סמיכה בצבל: עבדינן כוסייהו. כי אולנין צבייהו ואין לנו זריצין לחלוק כבוד לתקומתו ובא"י הוה אלני ליה:
הא רבנן דאמו מחוזא אמרי אמר רבי זירא משמיה דרב נחמן מגורמת. דרב ושמאל כשרה ואנו מנבל נהיגין ציה אסורא: נהרא
נהרא ופשטיה. כל הנה מתפשט במקום שהוא רביל שם כלומר כל מקום הולך אחר מהגהו איז דוכתא בצבל דנהיגו כרב ושמאל ואיז
דוכתא דלא נהיגו כוותיהו: בחודא דכובעא. כמין כובע יש למעלה מן הקנה ככובע על הראש ואין זה אותו בשר קאן שנופל ע"פ הקנה
לעכב את הקנה אלף כמין כובע ממש הוא עשוי ומאחלעשוי ולמעלה הולך וכלה ועשה הדוד כמין קולמוסי) שקורין ה"ש ואותו שיפוי נקרא
שיפוי כובע. כחודא כולעונו של כובע נגנו: גיסא גיסא. הגם כולומר יותר מדאי הכשרת דלין כשר אפי' לרי מנינא אלף ממקום שמחידו
מתחיל לעלות: חיטי. גלג"ץ דומין לחיטין ומוחין על הקנה אלף הכובע: פגע ולא נגע. אלף סמוך להם מאד חתך: שיר בחיטי. הניח
מקלף לנף הראש ומקלף לנף הקנה כגון שחטו דהיינו פגע ונגע: ה"ג מר בר רב אשי אמר פגע בחיטי כשרה שיר בחיטי טרפה:
והלבחת

לרב אשי אמר לי רב שמון כסבורא
בחיטי כשרה מר בר רב אשי אמר
לרב אשי אמר לי רב שמון כסבורא
בחיטי כשרה מר בר רב אשי אמר
לרב אשי אמר לי רב שמון כסבורא
בחיטי כשרה מר בר רב אשי אמר
לרב אשי אמר לי רב שמון כסבורא
בחיטי כשרה מר בר רב אשי אמר

מסורת הש"ס

16] [לקמן קל"ז: ט] ויין
מו"ס כ"ק ט"ז: ט"ז
מקום מספיק: ט
וכסרות: ט
ל"א: ט
ולקמן ק"י: ט
מקום ט"ז: ט
ולקמן ט"ז: ט
ולקמן ט"ז: ט
ולקמן ט"ז: ט
ולקמן ט"ז: ט

תורה אור השלם

1. וישלח המלך שלמה
ביד בניוהו בן יודיע
ופגע בו וימית
מלכים א ב כ
2. ושעבד הולך לדרבו
ופגע בו וימית
אלהים: בראשית לב כ

גליון הש"ס

ט"ז י"ב א"י א"י א"י א"י
היטא כבב"ל י"א: י"ח
לקמן דף ט"ז ע"ב ע"ב ד"ה
מסוס:

הנהגות הב"ח

16] נ"ב דלחו ממחל
לחרי שמיה דרב נחמן
כ"ל י"ב ע"ב ע"ב ד"ה
מקום:

לענין קשר"י

הלים (הולמ"א) קשר"י.
בג"ץ. ב"ב"ש האלון.

מוסף קשר"י

ספק משמיה דרב כו'.
ספק אמרה ל' ר'
ירמיה שמיה דרב ספק
אמרה ל' משמיה דשמאל
ובכורות ד'ו: מתירין את
הבכור. כמתיין מביהקן
(ש"ס.) מנבל לנבל. מעיל
לעיל כנבל דכיון דלא
כיפי' להדין. א"ש יבנה
מתקן לעינין י"ס כאן
מפני החתנות (פסחים
וא ע"ג: נהרא נהרא
ושפטיה. אין פשטיה הכר
דומין. זה חתך חיה עומה.
קן אין מנהג המקומות
דימות (קדו"ו) ב' בחיטי.
כמין חלה הגרמת
מפסחים כמו שני נהגות
של חטה. אחת מתיק ואחת
משחל (הפסחים ע"ב קל"ז).